

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Doncilă Vladimir xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.02.2018 - 11.06.2018;

Instanța de apel: 22.06.2018 - 18.09.2018;

Instanța de recurs: 05.11.2018 - 05.12.2018.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 iunie 2018, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Doncilă Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 05.12.2017, aproximativ la ora 20.00, Doncilă Vladimir fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, conducând automobilul de model „Dacia Logan” cu număr de înmatriculare xxxx, în care în calitate de pasager pe bancheta din față se afla soția sa, Doncilă Ana, născută la 12.07.1973, se deplasa pe traseul M2 Chișinău - Soroca, din direcția or. Cricova spre mun. Chișinău.

În timpul deplasării, ajungând la intersecția cu str. Păcii, din s. Stăuceni, mun. Chișinău, conducătorul auto Doncilă Vladimir nu a manifestat prudență sporită la trafic ce

i-ar permite să prevadă situațiile periculoase care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a adaptat viteza necesară la condițiile de drum și traficul rutier pentru a putea opri în siguranță automobilul în caz de apariție pe carosabil a căruiva pericol pentru siguranța traficului, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct.45. 1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și prevederile pct.39. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic” și ignorând cerințele pct.40.1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor”, pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct.10.1) lit. b) al aceluiași regulament conform căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, precum și prevederile art.22 din Legea nr.131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin.(4) lit. b) stipulează că „Participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private” și ca urmare efectuând neregulamentară manevra de virare la stânga spre str. Păcii, s. Stăuceni, a fost tamponat în partea laterală dreapta a automobilului pe care îl conducea, de către autocamionul de model „Mercedes 515 CDI” cu număr de înmatriculare COH 175, condus de către conducătorul auto Pușcaș Vitali, născut la 29.01.1991, care se deplasa pe traseul Chișinău

- Soroca din sens opus, din direcția mun. Chișinău spre or. Cricova, având prioritate în traficul rutier, în raport cu automobilul de model „Dacia Logan” condus neregular de către Doncilă Vladimir.

În rezultatul accidentului rutier, autovehiculele au fost considerabil deteriorate, iar pasagerei Doncilă Ana, conform raportului de expertiză judiciară medico - legală nr.2836/D din 19.12.2017, i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, sub formă de „Traumă vertebro medulară închisă manifestată prin fractura arcului vertebrei cervicale C2”

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispune încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 1760 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului, Colegiul a considerat că, instanța de fond a soluționat-o corespunzător și în limitele art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța a reținut că acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 1760 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale din contul inculpatului, cerință, care just a fost respinsă de prima instanță.

Colegiul penal făcând trimitere la prevederile art. 142 alin. (1), 143, 227 alin. (3), 228 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 15/2 alin.(2) al Legii nr.1086 din 23.06.2000, cu privire la expertiza judiciară, a reținut că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală/procuror, în vederea constatării existenței leziunilor corporale și a gradului acestora, prin urmare, acestea, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens, instanța a constatat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece soluția instanțelor de fond privind refuzul în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 1760 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-439 din 09.02.2018 și raportului de expertiză medico – legală nr. 2836/D din 19.12.2017.

Colegiul respinge argumentele procurorului, ca nefondate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico – legală nr. 2836/D din 19.12.2017, or, art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că *„în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală”*, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui Doncilă Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun